

Jeg har henvendt mig til den nuværende Generalauditor Gørtz og spurgt, om det virkelig var rigtigt, at der kom flere uheldige Resultater ud af den nugældende militære Retspleje. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse tillade mig at oplæse hans Svar: „Efter Hr. Ministerens mündtliche Anmodning til mig om en Udtalelse om, hvorledes den ved Lov af 4. Oktober f. A. om Retsplejen ved Hæren og Søværnet skete Henlæggelse af militære Straffesagers Behandling til de borgerlige Domstole har virket i Praksis, skal jeg — paa Grundlag af de til mig fra Auditorerne indsendte maanedlige Indberetninger om de af dem behandlede Straffesager — udtale, at medens et Par ved borgerlig Ret afsagte Kendelser, der nægtede Fængsling af anholdte menige, som havde gjort sig skyldige i Lydighedsnægtelse, fra et disciplinært Synspunkt maa anses uheldige og efter min Mening retslig set neppe heller er rigtige, er der ikke een af de indtil den 1. d. M. ved de borgerlige Domstole afsagte 123 Domme, for enkeltes Vedkommende efter at være forandrede ved Paaanke til højere Ret, som Militæretaten eller de tiltalte med Rette kan beklage sig over, heller ikke i Retning af for stor Mildhed eller Strenghed.“

Denne Udtalelse af den højeste Autoritet paa dette Omraade har jeg villet meddele til Beroligelse for det ærede Medlem og andre, der mener, at den nye militære Retspleje ikke virker tilfredsstillende. Det er jo ganske naturligt, at der, naar man gaar over fra en gammel militær Retsplejeordning til en ny, kan komme enkelte Frikationer; og den Misfornøjelse, der er ved at gaa bort fra den gamle Ordning, kan give sig Udslag i, at man vækker Uvillie og Utilfredshed med den nugældende Ordning. Men det var jo et almindeligt Ønske fra Flertallets Side, at man skulde komme bort fra den tidligere militære Retspleje og over til i større Udstrækning at benytte de civile Domstole, for at samtlige Borgere i dette Land, hvad enten de er Soldater eller civile, kan komme under de samme Domstole og nyde samme Ret og Skel. Dette mødte Modstand fra flere Sider, men det overvejende Flertal stemte for Loven, og efter den Udtalelse, jeg har fra Generalauditøren, har jeg ikke nogen Grund til at søge Forandringer gennemført i den bestaaende Ordning.

Der er dog eet vi mangler, og det er Revision af den militære Straffelov. Saa vidt mig bekendt er Strafferetskommissionen for Tiden ved at skrive sin Betænkning. Saa snart denne Betænkning er færdig, skal Kommissionen tage Spørgsmaalet om den

militære Straffelovs Revision op. Dette Arbejde er altsaa nær forestaaende. Det er jo ganske naturligt, naar man har faaet en ny Retspleje, at man da ogsaa skal have en ny Straffelov. Naar man har anket over, at Straffene var for haarde, skal jeg kun sige, at efter de Udtalelser, jeg har fra Generalauditøren, er der neppe Grund til Anke i saa Henseende. Jeg kunde snarere tænke mig, at enkelte af disse Domme var for milde. Jeg sigter hermed til det, der skete paa Garderkasernen, da to Underkorporaler behandlede eller rettere sagt mishandlede nogle dem undergivne menige. Den Dom, der overgik disse to, var efter min Mening meget mild, jeg mener for mild. Men efter hvad jeg ved, har Hensynet været det, at noget saadant har passeret tidligere, hvad jeg beklager og haaber ikke mere skal ske i Fremtiden.

Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om den militære Retspleje. Han fandt, at der var givet enkelte Befalingsmænd en for vidtgaaende Straffemyndighed, og mente, det var Venstres Skyld. Deri gør det ærede Medlem Venstre Uret. Efter de Forhandlinger at dømme, der blev ført om den Sag, ogsaa efter Sagens Behandling i dette Ting, tror jeg at have Ret til at sige, at der var aldeles overvejende Stemning for at beholde nogle af disse Straffe som arbitrære Straffe, fordi det for Opretholdelsen af Disciplinen i Hæren — og den skal man dog opretholde — er nødvendigt, at visse Forseelser maa afgøres saa hurtigt som muligt. Men i Anledning af, at det er udtalt, at enkelte af disse Straffe var for strenge, skal jeg gøre opmærksom paa, at ingen Soldat er pligtig at underkaste sig en arbitrær Straf, han kan appellere den. Det er ogsaa en Betryggelse, som gives de menige Soldater, at arbitrære Straffe kun kan iværksættes af de højere Myndigheder i Hæren, fra Oberstløjtnanter opefter. En underordnet Befalingsmand kan ikke idømme saadanne Straffe. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen ikke har haft nogen Beføjelse til at rette dette Angreb paa Venstre og ej heller paa den Ordning, som nu er tilvejebragt.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou henstillede til Forsvarsministeren at fremme et Andragende fra Hærens Kogersker om at faa deres Forhold ordnede i Lighed med de øvrige Tjenestemænds, saaledes at de kan faa Pension. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Hærens Kogersker er konjunkturlønnede, og at de for deres Virksomhed faar fuld Kost og en maanedlig Løn, der varierer fra